

Από τον Μακεδονικό Αγώνα στα σύγχρονα Βαλκάνια

[Πολιτισμός / Ιστορία](#)

[Κωνσταντίνος Χολέβας, Πολιτικός Επιστήμων](#)

Στις 13 Οκτωβρίου 1904 σκοτώθηκε από τουρκικό βόλι στη Στάτιστα Καστοριάς ο Παύλος Μελάς. Ο Ανθυπολοχαγός του Πυροβολικού άφησε την τελευταία του πνοή στην αγαπημένη του Μακεδονία, όπου είχε έλθει ως εθελοντής. Η Μακεδονία ήταν τότε Οθωμανική επαρχία, αλλά την διεκδικούσε ο βουλγαρικός εθνικισμός.

Ο Ίων Δραγούμης ξεσήκωσε τον Παύλο. Και ο θάνατος του Παύλου Μελά αφύπνισε την ελληνική κυβέρνηση και τον απανταχού Ελληνισμό. Όλοι έμαθαν ότι στη Μακεδονία η μεγάλη πλειοψηφία του πληθυσμού είναι ελληνική, αλλά οι Βούλγαροι εθνικιστές σχεδίαζαν να διαδεχθούν τους Οθωμανούς Τούρκους. Η ψευδοεπανάσταση του Ίλιντεν, στις 20.7.1903, είχε δείξει ξεκάθαρα τους στόχους της βουλγαρικής ΕΜΕΟ (Εσωτερική Μακεδονική Επαναστατική Οργάνωση). Με τα ίδια ακριβώς αρχικά, ΒΜΡΟ στις σλαβικές γλώσσες, ονομάζεται σήμερα το κόμμα που αποτελεί τη μείζονα αντιπολίτευση στα Σκόπια.

Ο Μακεδονικός Αγώνας ήταν διμέτωπος, εναντίον Οθωμανών και Βουλγάρων, και ο Ελληνισμός αναδείχθηκε νικητής. Ο Αγώνας παραμένει επίκαιρος και μας δίνει χρήσιμα μηνύματα. Ο Ελληνισμός κατά τη δεύτερη ένοπλη φάση του Μακεδονικού Αγώνα (η πρώτη διεξήχθη το 1878) απέδειξε ότι μπορεί να οργανωθεί και να επιτύχει τον στόχο του. Και τούτο παρά την πτώχευση του 1893, τον ατυχή Ελληνοτουρκικό πόλεμο του 1897 και την επιβολή του Διεθνούς Οικονομικού Ελέγχου το 1898. Το ψυχολογικό κλίμα βελτιώθηκε διότι υπήρχε η Μεγάλη Ιδέα. Υπήρχε το όραμα και η επιθυμία για την απελευθέρωση όλων των υποδούλων ελληνικών πληθυσμών. Σήμερα λείπει μία νέα Μεγάλη Ιδέα. Προφανώς με περιεχόμενο πνευματικό και πολιτιστικό, όχι εδαφικό.

Όταν υπάρχει εθνική ενότητα και ομόνοια μπορούμε να δράσουμε συντονισμένα. Τότε όλοι συντονίσθηκαν σωστά και επέτυχαν να ενθαρρύνουν τους εντοπίους Μακεδόνες και να αποτρέψουν τη βουλγαρική κατάκτηση της Μακεδονίας. Το Πατριαρχείο, οι Επίσκοποι, οι απλοί κληρικοί, οι γηγενείς Έλληνες (έστω και αν κάποιος από αυτούς μιλούσαν τα ελληνικά ανάμεικτα με σλαβικές λέξεις), οι εθελοντές αξιωματικοί και απλοί πολίτες από τη Νότιο Ελλάδα, οι δάσκαλοι και οι δασκάλες, τα Μακεδονικά Κομιτάτα και οι Φιλεκπαιδευτικές Αδελφότητες στην Αθήνα, στη Λάρισα, στην Κωνσταντινούπολη. Όλοι αγωνίσθηκαν με ομοψυχία και θάρρος. Οι κυριώτεροι, όμως, πρωταγωνιστές ήταν οι απλοί άνθρωποι της Μακεδονίας, άνδρες, γυναίκες, παιδιά. Στήριξαν τον Αγώνα και έδωσαν στις Μεγάλες Δυνάμεις το μήνυμα ότι οι κάτοικοι της Μακεδονίας εμπνέονται από την Ορθοδοξία και την Ελληνική Ιστορία.

Σε όλη τη διάρκεια του Αγώνα η διαμάχη ήταν μεταξύ Ελλήνων και Βουλγάρων με

παρεμβαίνοντες κατά καιρούς τους Τούρκους στρατιώτες. Σε κανένα επίσημο ή ανεπίσημο έγγραφο, ελληνικό, οθωμανικό ή ξένων διπλωματών, δεν υπάρχει αναφορά σε «μακεδονικό έθνος».

Δυστυχώς η Συμφωνία των Πρεσπών, χωρίς την έγκριση του ελληνικού λαού, παραχώρησε στα γειτονικά Σκόπια “μακεδονική” γλώσσα, εθνότητα και ταυτότητα. Η Βουλγαρία από την πλευρά της αμφισβητεί τον μακεδονισμό των Σκοπίων. Εμείς θα συνεχίσουμε να διδάσκουμε στα παιδιά μας την ιστορική αλήθεια, έτσι όπως προκύπτει από τα ντοκουμέντα της εποχής και όπως την περιγράφει γλαφυρά η Πηνελόπη Δέλτα στα “Μυστικά του Βάλτου”.

Υ.Γ. Η επικαιρότητα επιβάλλει ένα σύντομο σχόλιο: Τα σύνορα πρέπει να είναι απαραβίαστα. Όπως κάθε χώρα έτσι και το Ισραήλ έχει δικαίωμα να επιβιώσει και να προστατεύσει τους πολίτες του απέναντι στην επιθετικότητα των ακραίων Ισλαμιστών.

Έντυπη πηγή: εφημερίδα Παραπολιτικά, 14.10.2023

MISSING_ARG_ACCESS_TOKEN